

paa Falske Boldsaksen blev udlagt en Lys- og Lydbøje, og saa med Loddet til Hjælp, der vil give god Vejledning, kan Farvandet nok besejles.

Søfartsinspektøren drager dog Loddet i Tvivl. Han udtaler nemlig ogsaa i en Skrivelse til Jernbanekommissionen: „I Farvandet findes flere for Sejladsen ret generende Grunde. Midt imellem Refsnæs og Samsø ligger den farlige Grund Falske Boldsaks med en Stenrøse paa 11 Fod Vand; denne Grund er kun afmærket med en Klokketønde; skal der etableres Færgesforbindelse mellem Refsnæs og Hou, maa der udlægges en Lys- og Lydtønde. Mellem Samsø og Jylland ligger flere ret ubehagelige Grunde, som alle vanskeliggøre Sejladsen, som Svanegrunden og Ringebjerg Sande, der begge falde stejlt af mod den dybe Rende og derved vanskeliggøre Vejledning ved Lodning; endvidere Flakket ved Hou-Røn med en 16 Fods Grund 4 Kvartmil til Søs lige op til Farvandet, Kirkegrunden Syd for Tunø med 10 Fod Vand osv.“

Dette „osv.“ er vel at mærke ikke mit, men det er Søfartsinspektørens. Han mener altsaa, at der kan anføres en Del mere om Farligheden af denne Route, men for ikke at indlade sig paa Vidtløftigheder, ender han med at sige osv.

Naar jeg tillader mig at anbefale Juelsminde—Refsnæs, er det, fordi den mere direkte falder ind i Linien København—Esbjerg, og det kan jo ikke være uden Interesse at faa disse to Punkter forbundne. Dernæst er det ogsaa, fordi Linien kan besejles i et aabent og rent Farvand, og endelig, fordi Hou ligger for nordlig. Ærede Medlemmer ville nu maa-ske spørge, hvorfor jeg anfører, at Hou ligger for nordlig. Jeg kan her henvise til en Autoritet som Indenrigsministeriet, der i en Skrivelse til Jernbanekommissionen netop har udtalt, at Hou ligger for nordlig til, at Routen skulde kunne faa en saadan Betydning for hele Jylland, at de store Bekostninger kunde motiveres derved. Der siges, at der kan indvindes $2\frac{1}{2}$ Time, medens nogle mene 2, og andre mene, at Tiden kan forkortes med hele 3 Timer paa Forbindelsen mellem Skanderborg og København. Jeg nævner Skanderborg, fordi jeg mener, at Skanderborg for forskellige ærede Medlemmer har været det Knudepunkt, der har nogen Interesse. De sagkyndige paastaa imidlertid, at der kun vil indvindes 1 Time og 6 Minutter.

Om Farvandet mellem Juelsminde og Kalundborg sammenlignet med det mellem

Refsnæs og Hou, har jeg i Vinter faaet en ny Oplysning, som ganske træffende illustrerer dette Forhold. Det er sikkert dette Tings ærede Medlemmer bekendt, at ca. 200 Fiskere have indgivet et Andragende om et Statsfyr ved Juelsminde Havn ligesom ved Hou. Det blev i Fjor henvist til Ministeren for offentlige Arbejder, men da der var Tale om et Statsfyr, gik det til Marineministerens Erklæring. Ved at forhøre mig i dette Ministerium, hvor jeg mødte den vanlige Elskværdighed, man plejer at møde hos Ministeriets Embedsmænd, gjorde man mig opmærksom paa, at der kunde neppe være Tale om at faa et Statsfyr etableret, undtagen hvor det var af Interesse for den offentlige Sejlads, og man var endvidere saa velvillig og elskværdig at tage et Søkort frem over Samsø Bugt og Lille Bælts Farvandet og vise mig, hvorledes Farvandet ud for Hou og Samsø var opfyldt af Grunde, saa at det saa ud, som naar man en Sommermorgen ser ud over en Eng, hvor en hel Mængde Buske og Træer dukke op. Man søgte derved at gøre mig begribeligt, at det vilde være ret umotiveret at etablere et Statsfyr ved Juelsminde, hvor Farvandet var aabent og frit for Grunde. Jeg indrømmer, at naar der i Marineministeriet haves saa gode Principper, vil det være ret vanskeligt ad den Vej at faa dette Ønske opfyldt. Imidlertid har jeg Haab om, at Fiskerne ved Juelsminde, som aarlig eksportere alene for mellem 60,000 og 70,000 Kr. Sild, ogsaa nok ad anden Vej ville kunne faa det ønskede Fyr. Dette skal jeg dog ikke komme ind paa ved denne Lejlighed.

Jeg har dog ment, det var nødvendigt at nævne denne Sag her, da den kaster et Lys over de to Router. Ærede Medlemmer ville sikkert have forstaaet, at i alt Fald den ene af disse trænger ogsaa til Lys af en anden Slags.

Man har saa henvist til Tilslutning fra de samvirkende jydsk Landboforeningers Delegeretmøde. Denne Sag vilde jeg ikke have nævnt, hvis ikke Ordføreren for Refsnæs—Hou Agitationsudvalget, en kendt Mand i Skanderborgegnen, overfor Jernbanekommissionen havde udtalt, som det fremgaar af Betænkningens Bilag, at ogsaa udenfor Midt- og Nordjylland har man Interesse for denne Route, hvilket tydeligt traadte frem ved de samvirkende jydsk Landboforeningers Delegeretmøde i Efteraaret. Det forbyrser mig lidt, at den ærede Ordfører for dette Udvalg har haft Dristighed til at fremsætte denne Paastand. Man maa deraf faa det Indtryk, at der